

Je droeg weer blauw die avond
In een schaduw van zwart licht
Er werd geen gat gedicht
Met de brief die je me nazond
De tijd draait alles om
Wat eerst prachtig was wordt lelijk
En wat je toen zo moeilijk vond
Daar denk je niet meer aan
Laat je me nog gaan?
Wat onaf was blijft wel liggen
Je maakt niets ongedaan

Blauwe ruis
In mn zien en in mn oren
Ik wil het niet meer horen
Maar het houdt nooit meer op
Blauwe ruis
Wat je had gaat nooit verloren
Het wordt alleen maar harder
En het houdt nooit meer op

Je draagt steeds blauw die avond
Op het scherm in mn hoofd
In de brief die je me nazond
Heb je niets beloofd
Maar ook niets afgerond
Of aangenaam verdooft
Blijf ik staren naar de grond

Blauwe ruis
In mn zien en in mn oren
Ik wil het niet meer horen
Maar het houdt nooit meer op
Blauwe ruis
Wat je had gaat nooit verloren
Het wordt alleen maar harder
En het houdt nooit meer op

Laat je me nog gaan?
Wat onaf was blijft wel liggen
Je maakt niets ongedaan

Blauwe ruis
In mn zien en in mn oren
Ik wil het niet meer horen
Maar het houdt nooit meer op
Blauwe ruis
Wat je had gaat nooit verloren
Het wordt alleen maar harder
En het houdt nooit meer op